

Előfizetési ár:

Egy évre 6 frt.
Félévre 3 frt.
Negyedévre 1.50 k.
Előfizetési pénzek
valamint minden köz-
lemény a szerkesztő-
séghez S. a. Ujhely be-
bérmentv. külföldiek.
Kéziratok nem adat-
nak vissza.
Nyílt térben egy
sor 10 kr.

ZEMPLÉN.

Közlöny a társasélet, közgazdászat s irodalom köréből.

Hirdetési díj:

3 háskós pottt sor
egyszeri hirdetésnél
5 kr.
Többszörinél olcsóbb.
Bétfélig mindig
30 kr.
Előfizetések és hir-
detések felvételnek
Lóvy A. könyvkeres-
kedésében és a szer-
kesztőségénél.

47-ik szám.

MEGJELNIK MINDEN VASÁRNAPON.

III-ik évfolyam.

Ismét egy pénzügyi terv

Pest, 1872. Őszutó 28.

Tegnap estve a balközép körében dr. A. K. in Károly a kissebbségben maradt pest-lipótvárosi képviselő-jelölt, fejtegeté penn- vagy inkább bankügyi tervét.

Legelőbb indokolá, miért számítja magát a balpárthoz. Ezt feleslegesnek tartjuk ismételni.

Ezután fejtegette, miért nem lehetünk megnyugodva a bank-kérdésre nézve, azon férfiak egyéniségénél fogva, a kiknek e kérdés megoldása közvetlen feladatul jutott, és miért nem lehetünk ezek iránt bizalommal. Ilyenekül tekint a jelenlegi pénzügyi minisztert, a miniszter-elnököt, és a volt miniszter-elnököt mostani külügy-minisztert.

A két előbbire alkalmazott indokolását, azoknak a múlt orsz. gyűlés végén a bank kérdés tárgyalása alatt, és azóta mind e mai napig tanúsított maguktartása, és a felmutatott eredmény-hiány nál fogva — igen természetesnek találjuk.

A harmadikat Andrassy Gyula grófot illetőleg természetesnek találtunk volna egy negatív indokolást, ha t. i. a tervező azon körülményből, hogy a bank-kérdés feletti mostani tanácskozásonál rendszerint elnököl, azt vonja ki, hogy „ő sem lép fel oly erélylyel mint azt a mi érdekünkben tőle várhatnók” — ha mondjuk — ennyire szoritkozik, nem tennék rá észrevételt. Azt azonban már nem tartjuk természetesnek és eléggé indokoltnak, hogy a terelő egy részről bizalmatlansága és megrovása orosz-lány-részt, a bank-kérdésben, a külügy-miniszternek juttatja, és hogy más részről vele nem is annyira mint az említett bank-értekezletek elnökével, vagy mint külügy-miniszterrel, vagy mint magyar kormány volt elnökével, de inkább mint honvéd tábornokkal foglalkozik, és a bécsi lapok példája után mint ilyen felett hosszasan élceskedik.

Az ellen sem lehetne szavunk, ha azt mondaná, hogy mint volt kormány-elnök, és még előbbre vissza menve, mint az 1867-iki egyezés egyik fő tényezője és szerzője elmulasztotta a kedvező alkalmat; vagy, hogy mint a fejedelmi ház minisztere, (mert ezen tulajdonát s felemelít) befolyását eléggé nem használja fel e kérdés kedvező mihamarábbi megoldására; de hogy e kérdéssel épen a honvéd tábornokot hozza összeköttetésbe — azt nem értjük; és hogy a honvéd-tbk felett élcel — arra legfeljebb azt jegyezhetjük meg, hogy nem csudálhatjuk, ha a bécsi német lapok nem értik, vagy nem tetszik nekik felfogni annak értelmét, hogy Andrassy Gyula gróf 1849-iki honvédségét nem csak el nem tagadja, de akkori ezredesi rangját ismét fel vette, (és ha mások előléptettek, miért ne épen ő?) de ha ennek értelmét, sőt fontosságát magyar ember nem fogja fel, azt csak fájlalni tudjuk.

De térjünk át a dolog érdemére — a tervre. Mindenekelőtt be kell vallanunk, hogy a pénzügyek terén nem vagyunk annyira otthonosak, hogy egy hallás után a terv felett „igen” vagy „nem” szót, vagy is feltétlen helyeslést vagy rosszslást mondhatnánk. Megkísértjük azt akként a mint felfogni képesek voltunk — jellemezni, és azután véleményünket sem titkoljuk el.

A tervező mintegy általános keretben, röviden vázolá, miként keletkeztek a bankok, és milyenek voltak ezek eleinte. Ezzel ha nem csalódunk, oda célzott, hogy a bankokat a szük-

ség érzete, maga az élet szülte a világra és nevelte fel; s hogy azok eszméje nem valamely „theoreticus” agyából egyszerre minden mostani felszerelésekkel készen jöttek a világra, mint a felfegyverkezett Minerva Jupiter agyából. És ebből — úgy véljük — azon tanulságot akará velünk le vonatni, hogy mise ragaszkodjunk ahhoz, hogy egyszerre egy kész, minden lényeges és mellékes kellékek és ékességekkel felszerelt oly bankot állítsunk, mint a londoni, vagy párisi; de kezdjünk ahhoz úgy, mint ha az a mi körülményeink közt, a mi szükségleteinkből önkényt fejlenék; s így a nélkül, hogy egy e célra különösen kitervezett új intézetet alapítanánk, használjuk fel e célra a meglevőket.

A fentebbi körülményből, miszerint a bankokat maga az élet szülte a világra — következt a tervező előadása szerint az, hogy különböző országokban különböző bankok — vagy bank-rendszerek is keletkeztek.

Előttünk a legősmeretesebb az osztrák nemzeti bank, a mely „monopolium” alapján áll. Amde nálunk nem lenne tanácsos — úgy mond — hasonló alapon akarni egy bankot állítani, mert ha nálunk arra ily monopolium adatnék — ha némi kis részben járulnának is ahhoz hazai vagy külföldi tőkék — előre látható, hogy azt legnagyobb részben utoljára is az osztrák-bank állítaná, és ismét Bécsbe központosítaná a magyarországi pénz forgalmat is.

Azt sem tartaná a tervező tanácsosnak, hogy maga az állam bocsásson ki bank, vagy is pénz-jegyeket; a mit bővebben indokolni is felesleges.

Legszívesebben látná tehát, hogy a már létező pénz intézetek közül válasszunk ki olyant vagy olyanokat, a melyeket bankjegy kibocsájtására felhatalmaznánk.

Ezután vázolgatá a tervező, miként keletkeztek az angol bankárok, a kik legtermészetesebb módon közvetítették a forgalmat; miként alapították bankukat a Pereira testvérek; és miként keletkezett ujabban az alapítási eljárás — az ugynev. „Gründung” — a mely mellett az alapítók összeállván, alá irak anynyi részvényt, a mennyit valósággal fedezniök se szándékukban se tehetségökben nem áll, de azokat a megalakulás után azonnal nyereséggel eladatják.

Nálunk legujabban még egy negyedik mód keletkezett, a többi közt a sugárutra alakult építkezési egyletnél, a mely szerint a részvények nem is névértékben „al pari,” de azonnal agióval bocsájtatnak ki; azonban ezek megvásárlására is már előre van intézetről vagy társulatról gondoskodva, s így például az említett építkezési egylet részvényei mind Bécsben kelnek el, és azokhoz a társulat körén kívül eső magyar közönség nem is juthat.

Mindezen említett, és ezekhez hasonló célokra és hasonló alapokon alakult társulatoknak tehát a terelő szerint nem lehet, és nem volna tanácsos meg adni azon jogot, hogy a pénzforgalom helyét pótló bankjegyeket bocsássanak ki; de vannak hazánkban „solid” alapokon nyugvó, s a régi banküzletre t. i. letéteményekre, leszámítolásokra, és előlegezésekre szoritkozó egyletek s pénzintézetek, a melyeknek ezen jogot meglehet adni, a takarékpénztárak. Megadható lenne pedig ez a következő módon:

A hazai takarékpénztárak alakuljanak egy takarékpénztári egyletté központi pénztárral a mint ez részben már meg is történt.

Ezen egyletnek egyes tagjai — azaz az egyes takarékpénztárak — a náluk bizonyos időre letett összegeket vagy előlegezések fedezetéül letett érték-papirosokat küldjék be ezen központi pénztárba; és ezen központi pénztár, vagy is ezen takarékpénztári egylet hatalmaztatásuk fel közforgalomra szánt bankjegyeket ki bocsájtani, a melyeket mindennemű fizetésekbe az állam is elfogadna, mert hiszen saját kötelezvényei és érték-papirosaira lennének alapítva. Minthogy pedig ezen érték-papirosoktól a kamatokat az állam ércpénzben fizetné vagy fizeti is: ennek csak egy része küldetvén ki az egyes illető takarékpénztáraknak, egy bizonyos másik része tartalék érc alap létesítésére fordítatnék a központi pénztárnál, a mely ezen alapon ismét annival több bankjegyet bocsájtana ki.

Ezen tervnek vagy rendszernek árnyoldalait — mondá a tervező — nem az ő feladata előkutatni; de jó következményeit — előnyeit — a következőkben véli kiemelhetni:

Forgatnánk magyar bank-jegyeket, külföldi tőke nélkül.

Felszabadulnánk az osztrák nemzeti bank uralma nyomása befolyása alól.

Egyenlő értékű jegyeink volnának forgalomban, monopolium nélkül.

Es mivel a vidéki takarékpénztáraktól a központiba küldött érték-papirosokra alapított bankjegyeket a központi takarékpénztár természetesen, ezen illető vidéki takarékpénztárakhoz küldené át, és emezek bocsájtánák azokat forgalomba, lenne egészséges bankjegy forgalmunk: központosítás nélkül.

Azonban két várható ellenvetést még is fel vesz, és felel reájok:

1-or azt mondják némelyek, hogy így nem érnék célt, mert „a külföld nem venné el a mi magyar bankjegyeinket.” Erre az a legyszerűbb felelet, hogy a külföld az osztrák bankjegyeket sem veszi el. Sőt nemcsak az osztrák bank-jegyeket, de általában a legjobb hitelű államok jegyeit sem veszi el a külföld, azaz mindegyiké csak otthon pótolja a pénz forgalmat. Idegen földön be váltatik az ott forgalomban levő pénzre. Így pedig a mi jegyeinket is épen úgy lehetne értékesíteni mint más államéit.

2-or Azt mondjuk, hogy ebből kétféle „valuta” vagy „agio” keletkezne, és ez zavart okozna. Ez — terelő szerint — lehetetlen. Mert épen úgy, a mint nincs különbség az osztrák bankjegy és osztrák államjegy értéke közt; holott az előbbinek igen jó, a másiknak szinte semmi fedezete niucsen: nem képzelhető, hogy az osztrák és a magyar jegyek közt, mindaddig, míg az osztrák és a magyar állam egy monarchiát képez, (a mit pedig a mostani viszonyok közt fel kell tennünk, hogy örökké úgy lesz) nem képzelhető, hogy jegyeik különböző érték, különböző agio vagy disagio alá eshetnének.

Igy fogtuk mi fel egy hallásra a terelő fejtegetését. Ha netalán hibásan fogtuk fel, csak gyengességünknek és járatlanságunknak rójjá fel, mert előadása világos és szabatos volt, és sziveskedjék minket helyre igazítani.

A mi már igénytelen véleményünket illeti, mi nem látunk a tervben se veszélyes, se kivihetetlen dolgot; de nem tudunk szabadulni azon kételytől, miszerint ezen kezdetleges, „primitív” bankrendszer korunk előhaladott igé-

nyeinek megfelelően; és nem képzeljük, hogy a vidéki takarékpénztáraktól a központba küldendő érték-papirosok alapján kibocsájtandó bankjegyek, amelyek a kamatokból képezett érczalapra fektetett bankjegyekkel csak lassan és kis mértékben szaporodnának, képesek legyenek a forgalom igényeinek csak némi részben is megfelelni. Kísérletnek, kezdetnek jó lenne, mert teljességgel nem szolgálja akadálytalanul egy nagyobb készütségű rendes bank felállításának.

M. E.

A közoktatás-ügy hazánkban.

Az 1868-ik évi XXXVIII. t. cz. 148. §-a szerint a vallás- és közoktatási miniszter évenként jelentést tesz az országgyűlésnek a közoktatás ügyéről. Az első ilyen jelentést boldogult Eötvös 1870. őszén terjesztette a törvényhozás elé, mely jelentésben csak a népiskolai oktatás állapotára terjeszkedett ki.

A második miniszteri jelentés 1870. és 1871. évekre vonatkozólag most jelent meg, s ebben már a hazai közoktatás általános állapotának lehető hű képe van felmutatva.

A 36 ivre terjedő munka nem csak mint miniszteri jelentés, hanem mint kitűnő szakirodalmi termék is, kiváló figyelmet igényel.

A mű négy részre oszlik: az elsőben a nép és elemi iskolák, a másodikban a köztanodák, a harmadikban a felső tanintézetek, a negyedikben a közművelődésre vonatkozó ügyek állapota van előadva.

Mindenkire nézve ki van tüntetve, a fejlettség mely fokán állott akkor, midőn a miniszterium 1867-ben átvette, s mennyire fejlett a miniszterium vezetése alatt a közoktatás mindenik ága. Így kitűnik, hogy:

a népoktatás terén 1869-ben találtatott 2294,887 tanköteles gyermekek, kik közül 1.099,977 vagyis annak $\frac{47}{100}$ százaléka járt iskolába; 1871-ben pedig találtatott 2.185,225 tanköteles, s abból 1.237,320 gyermek vagyis annak $\frac{56}{100}$ százaléka vett részt az oktatásban.

1870-ben volt 13.646 népiskola; ezek száma 1871-ben már 14.550-re emelkedett. Ezen népiskolák közül 1869-ben alig volt egy is taneszközökkel felszerelve, s 1871-ben már összesen 13.535 iskola szereltetett fel.

A népiskolai tanítók 1869-ben 17.769-en voltak, s 1871-ben már 19.297-re szaporodtak.

1869-ben volt 40 felekezeti, s 5 állami tanítóképző, de 1871-ben megmaradt a 40 felekezeti képző, az államiak azonban 19-re szaporodtak, s a 20-dik felállítására az előlépések megtétek.

A váci siketnéma, a pesti vakok és a Teréz-árvaház emberbaráti intézetein kívül ez idő alatt állott fel a b-füredi szeretetház és még néhány városi árvaház.

A középtanodák rendezésére nézve még 1870-ben tétetett a ház asztalára az ügy rendezésére szolgáló törvényjavaslat, de mivel ez mindaddig törvényre nem lehetett, a középtanodák a régebbi és újabb rendeletek szerint kormányoztattak. Mindemellett a most fennálló 146 fő- és algymnasium közül az újabb időben állítottatott fel egy 8 osztályú főgymnasium Toszénán, egy 4 osztályú algymnasium 8 osztályúvá Nagy-Kanizsán, hat 4-4 osztályú gymnasium 6-6 osztályúvá egészítették ki (Veszprém, S. a. Ujhely, Trencsén, N.-Károly, N.-Bánya, Kaposvár), és felállításra egy 4 osztályú algymnasium (Munkács).

Hasonlóan állítottatott fel négy új főrealtanoda, (Lőcsén, Temesvárott, Székely-Udvarteleken és Fiumében) négy alrealtanoda emeltetett fel főrealtanodává, (Körmöczbányán, Sopronban, Pécsen és Szegeden) — újonnan állítottatott fel három alrealtanoda, (N.-Kállo, Kecskemét és Déván).

A gymnasiumok és reáltanodák gyarapodtak mind terjedelemben, mind tanerőben; ugyan is 1867-ben volt a gymnasiumokban 865 osztály, 1871-ben ez 904-re szaporodott, tanár volt 1867-ben 1442, ezek száma már 1871-ben 1624-re szaporodott. Hasonló történt a reáliskolákban, ezeknek volt 1867-ben 73 osztályuk 1871-ben már 94; tanár működött bennök 1867-ben 191, — 1871-ben már 267.

A gymnasiumi tanulók száma 1867-ben 33,908 volt, 1871-ben azonban leszállt 30,992-re, ellenben a reáliskolák tanulói száma 1867-ben 2661-ről 1871-ben 5472-re emelkedett, mely számok azt mutatják, hogy a középtanodai tanulók száma öt év alatt se nem fogyott, se nem szaporodott; hanem egyszerűen tanúságot tesznek arról is, hogy a nagy közönség abbéli tévedése, mintha a reáliskolák a művelődésre és a kereset előmozdítására a gymnasiumoknál alkalmasabb tanulási helyek volnának, tetemesen örebedett, és hogy a reáliskolák alsóbb osztályai rendeltetése a polgári iskolák rendeltetésével zavartatott össze. Mit mutat azon körülmény is, hogy míg a reáliskolák alsóbb osztályai tul vannak tömve növendékekkel, addig a felsőbb osztályok szá-

ma csak azon kevesekre zsugorodik össze, kik a műgyetemi pályára törekednek; mivel a reáliskola 3-4 osztályát végzett tanulók az iskolát abban hagyták.

A felsőbb tanintézetek közül a hittani tanintézetek osztályai öt év alatt 148-ról 157-re, tanárai 214-ről 231-re szaporodtak, tanulói azonban 1682-ről 1660-ra szállottak.

A jogakadémiákban öt év alatt az osztályok száma 39-ről 42-re a tanárok 83-ról 102-re, a tanulók 1676-ról 2074-re emelkedtek.

A pesti tudomány-egyetem tanárai 1867-ben 89-en, 1871-ben már 141-en, tanulói azelőtt öt évvel 2116-an öt év múlva 2375-en voltak.

A műgyetem szintén tetemesen gyarapodott nevezetesen öt évvel azelőtt volt benne 27, most van 12 tanár; volt 250 tanuló, most van 451.

Közművelődési intézeteink közül nemzeti muzeumunk egészen átalakult, s nagy mérvben gyarapodott: a képzőművészetek ügye minden irányban nagy lépést tett előre, gyarapodott különösen a felállított központi mintarajztanoda és rajztanárképzővel; műemlékeink felkeresését s az enyészettől megmentését a nemzet különös gondjaiba s ápolás alá vette.

Ime a tények s száraz számok tüntetik fel azon képet, melyet hazánk művelődésének jelen állapota nyújt. — E számok fényesen igazolják, hogy e téren elvitatlanul haladtunk.

Levelezés.

Sárospatak, decz. 3. 1872.

Tisztelt Szerkesztő ur!

A „Zemplén” folyó decz. hó 1-jén megjelent 46-dik számában Sárospatakról egy nyílt levél volt közzé téve Magyar Béla b. e. jegyzőtől. E levélre, azon mód miatt, melylyel tárgyát előterjeszti, s bizonyos állításokra nézve, melyeket magában foglal, némi megjegyzéseim vannak. Kérem t. Szerkesztő urat: legyen szives azoknak kifejezésére becses lapjában helyt engedni.

A szóban forgó nyílt levél, midőn „örvendetes tényül constatálja azon eseményt, hogy a sárospataki tanuló ifjuság a kebelében iótekonan működő betegsegélyző egyet javára „főiskolai ifjusági bál” czímen a jövő farsang elején egy egyetemes táncvizigalmat rendez, maga is azon hibában sinlik, a melynek e tény folytán való megszűnését evangelizálja.

A összes ifjuság által czélba vett egyetemes táncvizigalom az egyesületi, társulási szellem nyilatkozványa s azt mutatja, hogy bizonyos előítéleteknek, melyek az osztály szellemben gyökereznek, kebelében helye nincs. Ezt hirdeti a levél, mégis, bármennyire igyekszik a különböző „facultásokkal” szemben részrehajlatlanul eljárni, különösen egy szak hallgatói iránt foglal el ellenséges álláspontot. — Előadásunkban gyakran nagyobb fontosságu az, amit az olvasónak vagy hallgatónak gondolni engedünk, mint amit írunk vagy mondunk, s bizonyos célzatosan odavetett szók igen nagy jelentőséggel bírnak s gondolkozásmódunkat különösen jellemzik. Ezek előre bocsátása után láthatjuk, hogy a „jogász urak” a levélben derekasan kikapják a magukat.

Ez tévesztett eljárás, valamint az sem helyes, hogy, ami benne az ifjuság közt uralkodó merev kasztszellemben jellemzésre nevezte mondatik. Az a kasztszellemben, melyet a levél túlságosan hangsúlyoz, oly értelemben, amint az a vonnunk kell, közöttünk nem létezett s viszonyainknak fogva nálunk soha ki nem fejlődhetett. Nem akarok itt ez állításomnak hosszadalmas fejtegetésébe bocsátkozni, elég legyen csak annyit mondanom, hogy, nem tekintve azon körülményt, minél fogva a különböző czélok szerint, melyeket a különböző szakok hallgatói maguk elé tűztek, igen természetesen, bizonyos szűkebb körökre kellett oszolniuk, az ifjuságot folytonosan bizonyos egységes szellem hatotta át. Elegendő legyen ennek bizonyítására felhoznom ama tényt, hogy ha valamely közös nagyérdem mindnyájának közreműködését tettem szükségessé, valamennyi azonnal egyesült. Elegendő legyen csak újjal mutatnom arra, hogy vannak az ifjuság kebelében egyletek, melyeket az közös szellemi tevékenységgel, s közösen viselt anyagi áldozatokkal tart fenn. Ha fordulnak elő talán szörványosan bizonyos törekvések, melyek a mint keletkeztek, azonnal lejárják magukat; ha történetek esetleg bizonyos nyilatkozatok, a minő például a kérdéses levélben idézett párbeszéd is, talán oly helyen, hol nem a gondolat kifejezése a szó hanem a poharak szelleme határozza meg, mit szóljon a nyelv: ezek nem arra valók, hogy egy ifjuság cselekvését határozzák és sokkal értéktelenebbek, hogy sem belőlük annak szellemét megvédelmezzék. A cselekedetek és vélemények értékének méltatásánál, kivált ott, hol egész testülettel szemben kell ítéletet mondaniuk, meg kell különböztetnünk azt, a mi esedékes, mulandó, attól, a mi az emberi nemesebb természetre utal, s életképességgel bír.

Azt mondja a levél, hogy egy oly táncvizigalomban való résztevéshez, mely „a kasztszellemben szerzetlen jellegét hordta magán, mindig bizonyos

„erkölcsi bátorság” volt szükséges. Itt mutatkozik főképen azon eljárás visszasága, minél fogva valaki saját csinált gondolatait, s érzelmeit állítja előtérbe ott, hol egy ifjuság szellemét kellene viszatükörözni.

A főiskolai ifjuság tagjai között soha egyet sem gátolt semmiféle szorongató érzelmek abban, hogy egy másik szak-hallgatói által adott táncvizigalomban részt vegyen. Sőt ellenkezőleg, több évi közvetlen tapasztalat után, s számos nyilatkozatok alapján kimondhatom, a mi különben kissé sajátságosnak tünik fel, hogy például a joghallgatók a másik szak-hallgatói által tartott táncvizigalomban sokkal jobban mulattak, mint épen a magukéban. S épen ez is képezte az egyik kiindulási pontot arra nézve, hogy a jövő farsang elejére egy egyetemes ifjusági táncvizigalom indítványoztassék. Ha a joghallgató jól találja magát a hittanhallgatók által tartott táncvizigalomban és megfordítva: miért ne tartatnának bált együtt?

Végül az, hogy valahára már egy egyetemes ifjusági bál rendeztessék az ifjuság nagy részénél a rég táplált vágyak egyikét képezi. Semmi sem bizonyítja ezt fényesebben, mint azon tény, hogy az minden ellenvetés, sőt felszólalás nélkül határozottá lett. Lehetett volna-e ez egy merev kasztszellemben hatása alatt? Ha az csakugyan uralkodott volna eddig, megszűnhetné-e ily hamar, s engedhetné-e ily gyorsan egy ellenkezőre utaló tényt életbe lépni? Vagy talán a gondolat, mely az emberi tetteknek rugóját képezi, s azoknak irányt ad, olyan mint ama mesebeli pudli, mely pár percz alatt elefantá nőtte ki magát?

Én teljesen felfogom azt, hogy nagyrészt miért történt e levélben a kasztszellemben hangsúlyozása, s annak tulságos sötét színekkel rajzolása. Azért, hogy a főiskolai ifjusági bál annál inkább előtérbe emelkedjék, s iránta a figyelem minden oldalról felébredt. De a czél nem szentesíti az eszközt. Az ifjuság teljességgel nem nyer az által, hogy környezete előtt a demokratikus eszének ezen korában, midőn a középkori osztályszellem által ember és ember közt emelt válaszfalak egymás után ontatnak le, egy kaszttörékvések által megtépett tömegnek van felüntetve.

Épen ez az, a mi miatt tollat fogtam, nem hagyhattam szó nélkül az ifjuság ilyen denunciacióját, mivel tudom, hogy nincs könnyebb, mint félreérteni, s egyszerűen érzem, hogy nincs keserűbb, mint félreértetni. Azon levél az ifjusággal szemben a közvéleményt okvetlen tévuttra vezette volna, s tanulói pályám alatt sokszor keserűen kellett tapasztalnom, hogy ez azon szűkkörű helyzet miatt, melyben él, elég félreértéseknek van kitéve, ha saját tagja nem dobálja is meg.

Kiváló tisztelettel

Zsoldos Benő.*
főiskolai szenior.

A magyar birodalom jogászához!

A magyar jogászyűlés hivatásának: miszerint határozatai a jogi közönség közvéleménye kifolyásának tekintessenek s mint ilyenek, a törvényhozással is kellő befolyást gyakoroljanak, csak úgy felelhet meg kellő mérvben, ha a hazai jogászyűlés azt nem csak azért, hogy annak tagjává lesz, hanem tényleges részvétellel is gyámolítja.

A horderő s a befolyás ugyanis, melyet a jogászyűlés parlagon heverő jogintézményeinek reformja terén gyakorolni van: a tanácskozásban tetteleg résztvevő tagok számától feltételeztetik; mert a tagok tekintélyes gyülekezete által kimondott határozat biztosíthatja csak, hogy a jogászyűlés ne egyesek pusztá eszmecseréjének, hanem a magyar jogászyűlés közvéleményének illetékes tolmácsául tekintetvén, mint ilyen kiváló tekintélyt nyerjen, mely tekintély fogja viszont csak biztosítani, hogy a törvényhozással, a magyar jogászyűlést fontos tényezőként elismervén, ennek határozatait kellő tekintetbe vegye.

A magyar jog elodázhatlan reformja tehát minden jogásznak a közreműködést erkölcsi kötelességévé teszi, s e kötelesség megtagadása a szakértők befolyását szorítaná le azon térről, melyen épen a szakértelem s csakis egyedül ez biztosíthatja, hogy hazánk mint jogállam, Európa országai között méltó helyet foglaland el.

E kötelesség teljesítését nem csak a tudomány érdeke, hanem első sorban a hazafiság követeli, különösen azoktól, kik mint jogtanárok, bírák és ügyvédek a jog elméleti művelését vagy annak gyakorlati alkalmazását tűzték ki céljokul, és ezen céljok minél sikeresebb valóítására egyleteket is alakítottak, melyekben elméleti és gyakorlati ismereteiket vállvetve értékesítik.

E nemes kötelesség teljesítésére hívjuk fel ismét a magyar birodalom összes jogászeit, bizonyos mérvén: hogy a magyar jogászyűlés magasztos céljait a lelkesedés egész hevével felkaroladják, és az 1873. évi június 2-án összeülő negyedik magyar jogászyűlésben ismét tömegesen sietendnek

* Beccses tudósításait jövőre is köszönettel vesszük.
Szerk.jogi reform
közreműködés
Kelt

(1) friss virág
szabad föld
lik. Közös
napok e
előtünk t
betűkkel
hó-ember
fagyot s
leutét! m
a természet
tudhatjuk
g un y?
kel, a fal
a madárk
minden f
beriség d
hogy nem
kolva, az
gyomrát
zelebbi n
a harang
vők, a fe
czain ova
lelkületü
gasztó he
ha semmi
betetlen:
társadalom
működése
rettegésbe
idő szerin
idegen sz
redig ujj
csoda ha
miáltal az
kal veszel
hullákkal
Valóban
talmu sza
szemben,
lódi, min
telését, m
csatolhatj
mégis né
jellegét k
alkonyat
gasztalás
virözön t
megenges
(1) A
sem enge
azok ell
tartva, a

által,
másh
hollan
árver
elfog
fedel

1-1

A
lekköny
hogy ö
Zsófia
bet és
5 sz. tjk
sz. — to

jogi reformunk nagy művének előkészítésénél tetteleg közreműködni.

Kelt Pesten 1872. november hóban.

Szabó Miklós, s. k.

a magyar jogászyülés állandó bizottságának elnöke.

Dr. Siegmund Vilmos, s. k.

a magyar jogászyülés állandó bizottságának titkára.

Tárogató.

(Helyi, megyei s vidéki ujdonságok).

(Helyi hírek.)

(!) **Midőn még e sorokat írjuk**, egy egészen friss virágból álló csokor van asztalunkon, mely a szabad föld ölen napjainkban még egyre-másra nyílik. Közöttök a legszebb rózsabimbók, a májusi hónapok e mosolygó kedves gyermekei. Egyidejűleg előttünk terül ki a határookra szabdaltnak sötét betűkkel tarkázott lapja, mit naptárnak nevezünk — hó-emberekkel telerajzolt viguetijével a neve által is fagyot s kódot lehelő decembernek. Mily elentét! mily meghazudtolás!... mily különös szeszélye a természetnek, melyben, a költő szerint valóban nem tudhatjuk: részvét van-e avagy pedig guny?... A mezők felvidulnak élénk színezetökkel, a fák rügyeiket bocsájtják, a virágok nyílnak, a madárkák ismét rákezdik vidám dalaikat... minden de minden életet látszik lehelni, csak az emberiség fölött nyúlik ki egy kiasszott hosszú kar: hogy nem állás, kor- és rangkülönbség nélkül gyilkolva, az enyészet sötét hona, az éhes temetőknék gyomrát áldozataival tömje meg. Városunknak a közelebbi napokban csaknem kétségbeesztő alakja volt, a harangoknak egész nap siró hangon beszélő nyelvék, a felelem és aggály, melyek a járó-kezők arczaín olvasható betűkkel voltak bevésvé, a legerősebb lelkületű embert is mélyen megrendítették. Ily aggasztó helyzet és viszonyok közepette, nem csoda, ha semmisen halad a maga kerékvágásában, s lehetetlen: hogy visszahatást ne gyakoroljon egy a társadalom mint az egyesek életrendje s különböző működéseire. Az óvatosság igen soknál csaknem rettegésbe megy át, s elhagyja tűzhelyét, mely ez idő szerint védszárnyaival eléggé nem fődöz, míg az idegen szintén kerüli a helyet, hol a fekete halál rideg ujjával könyyen rámutathat. Így aztán nem csoda ha az ipar és kereskedés ütere szintén megáll, miáltal az életbe maradtakat egy másik nem sokkal veszélytelenebb epidemia fenyegeti: hogy erkölcsi hullákkal rontsa meg a társadalom levegőjét. — Valóban nem kis küzdelmünkbe kerül e sötét tartalmu szavakat papírra vetnünk, de olvasóinkkal szemben, tartozó kötelességnek tartjuk a helyzet valódi, mindamellett azt hisszük, eléggé kimeletes ecsetelését, melyhez nagyobb megnyugtatóssá még azt caatolhatjuk: hogy az utóbbi napokban a járvány mégis némi szelidülést mutat s inkább a szórványos jelleget kezd magára öltetni... Talán a szerdán alkonyatkor kelet felől mutatkozó szivárvány is vigasztalás jeleként tünt fel nekünk, mint egykor a vízözön után, zálogául a gondviselés bekövetkezett megengesztelődésének.

(!) **A helyzet komolysága** valóban még azt sem engedi meg, hogy jogos vádak hangoztassunk azok ellen, kik az atyáskodás jogzímére igényt tartva, a válság pillanatában létezősőknek jelét sem

adják, de kik annak idejében fölkeresik a közbizalom sasszárnyait hogy az egykori ökörszemként alábujva könnyű szerrel a magasabb régiókba emelkedhessenek. Orvosoktól hallottunk: hogy midőn a cholera-bizottság nálunk megalakult, szorgalmas összejövetelei és tanácskozásai által a legmegnyugtatóbb prognostikont helyezte kilátásba a netán bekövetkező vész idejére. Ivek töltettek be, melyeknek számos pontja az intézkedések megannyi üdvös csirait tartalmazá, de amelyekből egyetlen egyszem nőtte ki magát anyira: hogy a fenyegetett közérdek javára gyümölcsözők. No de mint fentebb jeleztük, egyáltalában nem céluuk rekriminálni, (adjunk hálát az égnek: hogy még tollat foghatunk kezünkbe) — az Ujhelyt érdeklő dolgokat is skartba helyezük, de lehetetlen hogy a humanismus melegétől átszűrt érzületünk föl ne jajduljon azon teljes elhagyatottság fölött, mely a szomszéd Bereczki község lakosainak jutott osztályrészül a jelen sanyaru napokban. Tudtunkkal az alig 200 lakost számláló kis községben mit csötörökig 24-en estek áldozatul a járványnak, (tehát több mint tizedelés) anélkül: hogy az általános rémületet gerjesztő csapás közepette a szevedők csak egy perczre is orvosi segítyben részesültek volna. Ki itt a hibás, a község biraja-e, ki fejbevalójának a jelentést tenni elmulasztotta, vagy e fejbevaló nem birt kötele ségének helyes tudatával? Egyik mint másik szomorú dolog. Elismerjük, sőt positive tudjuk: hogy városunkban a kor rohamos föllepte orvosainkat éjjel nappal pihenni nem hagyá, de éppen azért; mert azok jelenlétét mi sem nélkülözhetjük, kellett volna, az illető tisztviselőnek a megyehatósághoz azonnal jelenteni, a megye aztán vagy a kormányt kereste volna meg járvány orvosok gyors kiküldése végett vagy a törvényhatóság vészmentes helyein lakó orvosok berendelése által segített volna, mely habár nem is lett volna teljesen korrek eljárá, de a szükség törvényt ront: elvéneli tovga a helyes indokot az intézkedésiől bizonyára senkisé megtagadta volna meg.

(!) **Lapunk ez évi 20-ik számában** irtuk: miszerint egy porosz consortiammal, mely a gazvilágításra nézve városunknak kedvező ajánlatot tett — a szerződés megkötöttet és aláíratott, mely szerződés szerint a gazvilágításnak 1873. novemberhó 1-én kellend életbe lépnie. Voltak sokan, kik az aláírt szerződés daczára, kétkedve rázták fejüket, s az egészet csak is az új idők egyik szédelési rohamának tulajdonították. Ezen kishitóság ellenébe most már oly tény állíthatunk, mely az idevágó kételyeket bizonyára el fogja oszlatni. Ugyanis ama porosz consortiamnak e napokban már leérkezett hozzánk egy megbizottja, hogy az itteni érdekelek közbenjárása mellett a tervezumot kitanulmányozva, egyuttal a szükséges technikai előmunkálatokat is megtehesse.

(!) **A magyar éjszakkéleti vasut** bustya háza-szigeti vonalrésze december 4-dikén ünnepelesen megnyitott. A szigeti indóház udvarán mintegy 5000 ember várta a vonat megérkezését. Az 2 óraker d. u. jött meg, nemzeti lobogókkal levén diszitve az „Erzsébet királyné“ nevet viselő gözmozdony. Az érkezőket a város nevében Szarka József ref. lelkész fogadta üdvözölő beszéddel, melyre Ivánka Imre válaszólt a társulat részéről. Delután 4 óraker lakoma a Korona vezdeglőben, a melyen az első poharat Ivánka Imre üritette a király, királyné és koronaherzeg egészségére stb. A lakoma éjfelig vigan folyt, a mikor a vidéki vendégek az 1 óra 10 pker induló vonattal visszautaztak.

† **Szmuluhovszki Sándor** 18 éves bártfai születésű ifju, ki mint gyakornok, P. F. barátunk gyógyszerárába volt alkalmazva, f. hó 2-án estve az uralkodó járvány áldozata lett. Még pár nap előtt főnöke, mint kitartó szorgalmas, s különösen a járvány közepette sok lelki bátorságot tanisító ifjut dicsérte előttünk, s ime már ott nyugszik ő is a többi áldozatokkal. Béke hamvaira!

(!) **Az itteni árvaházat**, melyet a város a jótékony nőegylet által ápolás alá vett árvák részére évek előtt adományozott, más alkalmasabb helyiség hiányában, cholera-kórháznak rendezték be.

Hivatalos kimutatás a cholera állásáról Zemplénmegyében. A járvány kezdetétől december 1-ig Deregnő, Kis Ráska, Nagy Ráska, N. Mihály, Varranó, Mező-Laborcz, Szilvás-Ujfalu, Kis Azar, Szécs-Keresztur, Cselej, Kozma, Kelecsen, Csörgő, Mihályi, Ladmacz, Lasztócz, S. a. Ujhely, Bodrog-Vécs, Szomotor, B.-Szög, Tokaj, Szerencs, Gesztely községekben megbetegült összesen 427, ezekből meghalt 203, a többi 224 részint felgyógyult, részint ápolás alatt maradt. A kimutatás mint fentebb látszik csakis december 1-ig szól, mely uaptól azonban a járvány nagy mérvben növekedett, úgy hogy mai napig csak magában S. a. Ujhelyben a cholera elhaltak száma a háromszázat közelíti meg. A kimutatásban még Sáros-pataki és Bereczki községe sem foglaltatik, holott ez időköz alatt az előbbiben számos cholera eset fordult elő, s csupán magában Bereczkiben e 200 lakossal bíró kis helységben is 24 lélek esett a járványnak áldozatul. Megjegyezzük végre: hogy a határszéli munkás telepet Szilvás-Ujfalu, Ladmacz, Bereczki és Sáros-pataki kivéve, a járvány pusztításának legnagyobb nyomát városunkban hagyta.

A sáros-pataki népbank

1872. évi nov. havi üzletforgalmának

KIMUTATÁSA.

Bevétel.

Pénzkészlet okt. 31-ről	478 ft. 20 kr.
Havi részletes fizetésekből	2241 ft. 32 kr.
Beváltott kötelezvények	153957 ft. — kr.
Kamatra,kezelésre és vegyes költségre	4362 ft. 40 kr.
Betét	4966 ft. — kr.
Kölcsön	9000 ft. — kr.
Tartalékalapra	46 ft. —
Összesen	175050 ft. 92 kr.

Kiadás.

Kamatra adott összeg	161002 ft.
Kezelési költség és vegyes kiadás	322 ft. 75 kr.
Betétek visszafizetése	12023 ft. 26 kr.
Betétek kamatja	279 ft. 50 kr.
Kölcsön visszafizetése	1000 ft. — kr.
Kölcsönök kamatja	375 ft. — kr.
Pénzkészlet 1872. nov. 30-án	48 ft. 41 kr.
Összesen	175050 ft. 92 kr.

Nyílt posta.

Z. G. Megyaszó A „Harangodó levelek“re reméljük szintén kedvező az ősz... kerjük folytatását.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMÉR.

HIRDETÉSEK.

Eladó.

Folyó december hó 15-én alólírott által, Páczinban, a szomotori vasuti állomáshoz fél órányira, 4 darab, 3—8 éves, hollandi bikával felfolyatott svájczí tehén, árverés utján elfog adatni, — ugyanekkor elfog árvereztetni, egy jó karban levő fél-fedeltű kocsí is.

Vályi János.

1-1

Dr. E. THOMAN.

Önként kilépett kerületi honvéd törzsorvos, ki a műtszet, s különösen a női betegségek gyógyításában szakképességének számtalan jelét adá, Kassáról Bécsbe tette át lakását.

Lakik: Bécs, Józsefváros, Floriáni utca 16-ik szám, 2-ik emelet.

Rendel naponként délutáni 2 órá-tól 4-ig. 1-6

Árverési hirdetmény.

A s. a. ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy özvegy Speck Ferenczné szül. Pátronyi Zsófia és gyermekei Speck Irma, Anna, Erzsébet és Zsófia tulajdonát képező, a s. a. ujhelyi 5 sz. tjkvben foglalt 561, 562, 483 és 484 h. r. sz. — továbbá a s. a. ujhelyi 257 sz. tjkvben fog-

talt 3242, 3831, 3992, 4151, 4269, 4504—4505 4802—4803, 4987, 5154, 3274, 3382 h. r. sz. és a s. a. ujhelyi 1608 sz. tjkvben foglalt 2168, 3425, 4153, 5274, 5577, 7089 és 9132 h. r. sz. laképületekkel ellátott belső és külsőségből álló összesen 8785 ft. becsértékű ingatlanok 1872. évi december hó 23. napjának d. e. 10 óráján mint első, 1873. évi január hó 24 napján d. e. 10 óraker mint második árverési határidőben e

kir. törvényszék telekkönyvi irodájában a legtöbbet ígérőnek önkénytes árverés utján eladatni fognak, miről a venni szándékozók azzal értesítettnek, hogy az árverés az első határidőben csak becsáron felül, a másodikon becsáron alól is megtartatik s hogy bánatpénzül a becsár 20%-ja teendő le, s hogy a többi árverési feltételek a telekkönyvi irodában s a végrehajtással megbizott Ujfalussy Endre bírósági végrehajtónál, ugy Boross Gyula megbizottnál megtekinthetők.

Egyszersmind felszólíttatnak mindazok, a kik fentebbi javak iránt tulajdoni vagy más igényt avagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igényeiket ezen hirdetmény közvételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt nyujtsák be, mivel különben azok az árverés folyamát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt S. a. Ujhelyben, 1872. évi november hó 11-ik napján.

ÉVVA ANDRÁS.

kir. trvszéki elnök.

3-3

MENETREND.

A magyar északkeleti vasút eddig megnyitott összes vonalán, és a magyar gácsországi vasút **legénye-mihályi-mezőlaborczi** vonalán.
Érvényes a bátyu-munkács- és bustyaháza m.-szigeti vonal megnyitása napjától további rendelkezésig

Debreczenből M.-Sziget e				M.-Szigetről Debreczenbe.				Szerencsről M.-Szigetre.						
Állomások	Személy		Vegyes		Állomások	Személy		Vegyes		Állomások	Személy		Vegyes	
	vonat száma					vonat száma					vonat száma			
	115	15				16	116			1				
	óra	p.	óra	p.		óra	p.	óra	p.		óra	p.	óra	p.
Debreczen (Eb.) ind.	3	12			M.-Sziget ind.	1	09	Szerencs ind.	8	55				
Haláp (megáll. hely)	3	43			Hosszumező	1	39	Bodrog-Keresztur	9	20				
Vámos-Pécs	3	59			Taraczköz (megáll.)	1	54	Liszka-Tolesva	9	51				
Ábrány (megáll. h.)	4	21			Técső	2	18	Sáros-Patak	10	18				
Ér-Mihályfalva	4	50			Bustyaháza	2	45	S. a. Ujhely (Étterem)	10	37				
Reszege-Szaniszló	5	28			Huszt	3	32	S. a. Ujhely	10	51				
Nagy-Károly	6	20			Királyháza (Ebédő)	4	10	Szomotor	11	16				
Kis-Majtény	6	54			Királyháza	4	35	Perbenyik	11	53				
Zsadány	7	28			Fekete-Ardó	5	—	Bély (Megáll. hely)	12	04				
Szathmár	8	18			Halmi	5	35	Csap	12	26				
Mikola	8	53			Mikola	6	—	Csap	12	56				
Halmi	9	25			Szathmár	7	01	Bátyu	12	27				
Fekete-Ardó	9	52			Zsadány	7	25	Bátyu	12	37				
Királyháza	10	17			Kis-Majtény	7	59	Som	1	59				
Királyháza	10	47			Nagy-Károly	8	50	Beregszász	2	38				
Huszt	11	36			Reszege-szaniszló	9	28	Tisza-Ujlak	3	22				
Bustyaháza	12	29			Ér-Mihályfalva	10	16	Nagy-Szöllős	3	55				
Técső	12	49			Ábrány (megáll. hely)	10	36	Királyháza (Étterem)	4	13				
Taraczköz (megáll.)	1	10			Vámos-Pécs	11	03	Királyháza	4	28				
Hosszumező	1	29			Haláp (megáll. hely)	11	17	Huszt	5	09				
M.-Sziget	1	56			Debreczen (Ebédő)	11	50	Bustyaháza	5	54				
								Técső	6	11				
								Taraczköz (megáll.)	6	32				
								Hosszumező	6	48				
								M.-Sziget	7	12				

Debreczenből Királyháza át Szerencsre.				Szerencsről Királyháza át Debreczenbe.					
Állomások	Személy		Vegyes		Állomások	Személy		Vegyes	
	vonat száma					vonat száma			
	115	15				16	116		
	óra	p.	óra	p.		óra	p.	óra	p.
Debreczen ind.	4	13			Szerencs (Eb.) ind.	8	55		
Haláp (megáll.)	4	36			Bodrog-Keresztur	9	20		
Vámos-Pécs	4	48			Liszka-Tolesva	9	51		
Ábrány (megáll.)	5	04			Sáros-Patak	10	18		
Ér-Mihályfalva	5	27			S. a. Ujhely (Étterem)	10	37		
Reszege-Szaniszló	5	54			S. a. Ujhely	10	51		
Nagy-Károly	6	24			Szomotor	11	16		
Kis-Majtény	6	55			Perbenyik	11	53		
Zsadány	7	22			Bély (megáll.)	12	04		
Szathmár	7	48			Csap	12	26		
Mikola	8	16			Csap	12	56		
Halmi	8	43			Bátyu	1	27		
Fekete-Ardó	9	05			Bátyu	1	37		
Királyháza (Étterem)	9	26			Som	1	59		
Királyháza	9	43			Beregszász	2	38		
Nagy-Szöllős	10	11			Tisza-Ujlak	3	22		
Tisza-Ujlak	10	54			Nagy-Szöllős	3	55		
Beregszász	11	49			Királyháza (Étterem)	4	13		
Som	12	23			Királyháza	4	23		
Bátyu	12	43			Fekete-Ardó	4	45		
Bátyu	12	53			Halmi	5	14		
Csap	1	24			Mikola	5	35		
Csap	1	36			Szathmár	6	09		
Bély (megáll.)	2	—			Zsadány	6	28		
Perbenyik	2	26			Kis-Majtény	6	57		
Szomotor	3	—			Nagy-Károly	7	32		
Sátoralja-Ujhely (Ebédő)	3	23			Reszege-Szaniszló	7	56		
Sátoralja-Ujhely	3	50			Ér-Mihályfalva	8	29		
Sáros-Patak	4	12			Ábrány (megáll.)	8	43		
Liszka-Tolesva	4	47			Vámos-Pécs	9	01		
Bodrog-Keresztur	5	13			Haláp (megáll.)	9	13		
Szerencs (Étterem.)	5	36			Debreczen (Étterem)	9	36		

Szerencsről Királyháza felé.				Mező-Laborcz felől Legénye-Mihályiba					
Állomások	Személy		Vegyes		Állomások	Személy		Vegyes	
	vonat száma					vonat száma			
	115	15				16	116		
	óra	p.	óra	p.		óra	p.	óra	p.
Szerencs ind.	3	9			Mező-Laborcz (vendéglő) ind.	10	52		
Bodrog-Keresztur	4	30			Radvány	11	47		
Liszka-Tolesva	5	08			Koskócz	12	23		
Sáros-Patak	5	43			Udva (megállóhely)	12	5		
S. a. Ujhely (étterem)	6	02			Homonna	1	06		
S. a. Ujhely	6	32			Homonna	1	26		
Szomotor	6	57			Órmező	1	50		
Perbenyik	7	41			Nátafalva (megállóhely)	2	02		
Bély (megáll.)	7	54			Nagy-Mihály	2	34		
Csap	8	16			Bánóc	2	57		
Csap	8	26			T. Terebes, Gálszécs	3	28		
Bátyu	8	57			Velejte (megállóhely)	4	11		
Bátyu	9	07			Leg.-Mihályi (vendéglő)	4	26		
Som	9	29							
Beregszász	10	15							
Tisza-Ujlak	11	11							
Nagy-Szöllős	11	50							
Királyháza (étterem)	12	10							

Csapról Ungvár felé.				Legénye-Mihályi felől Mező-Laborczra					
Állomások	Személy		Vegyes		Állomások	Személy		Vegyes	
	vonat száma					vonat száma			
	115	15				16	116		
	óra	p.	óra	p.		óra	p.	óra	p.
Csap ind.	12	46	4	35	Legénye-Mihályi (vend.) ind.	12	11		
Szurthe	1	27	5	16	Velejte (megállóhely)	12	28		
Ungvár	2	04	5	53	T. Terebes Gálszécs	1	10		
					Bánóc	1	37		
					Nagy Mihály	2	19		
					Nátafalva (megállóhely)	2	39		
					Órmező	2	56		
					Homonna	3	17		
					Homonna	3	35		
					Udva (megállóhely)	3	50		
					Koskócz	4	21		
					Radvány	4	54		
					Mező-Laborcz (vendéglő)	5	44		

Ungvárról Csap felé.				Nyiregyházáról Kis Várda felé.					
Állomások	Személy		Vegyes		Állomások	Személy		Vegyes	
	vonat száma					vonat száma			
	115	15				16	116		
	óra	p.	óra	p.		óra	p.	óra	p.
Ungvár ind.	11	18	2	27	Nyiregyháza	7	18		
Szurthe	12	05	3	14	Sóstó	7	38		
Csap	12	36	3	45	Kemecse	8	14		
					Demešer	8	58		
					Pátróha	9	31		
					Kis Várda	10	7		

Kis-Várdáról Nyiregyháza felé.				
Állomások	Személy		Vegyes	
	vonat száma			
	115	15		
	óra	p.	óra	p.
Kis Várda	3	41	3	15
Pátróha	4	14	4	51
Demešer	4	14	4	24
Kemecse	4	58	5	08
Sóstó	5	39	5	40
Nyiregyháza	6	4		

Észrevétel: A tömörebb számok az éjjeli, azaz este 6 órától reggel 5 óra 59 percig tartó időt jelentik.

Nyomatott a „Zemplén“ könyvnyomdájában S. a. Ujhelyben.

Előző
Egy év
Félévre
Negyed
Előző
valamint
lemény
séghez
bérment
Kézirat
nak vis
Nyilt
sor 10

másrészt e
nélkül me

szati, socia
az ezen id
annyiszor,
de ellen

esetben se
valóban m
keztet, s c
akarnánk
rántsem a
meharczok
minden ré
zódnek viss

jobb jövője
alapját, me
södvén, a n
zadokon át

S
szünk, vala
Amo
közszükség
szükségünk
a tartalom

A
tartalomról
vesek lesz
lerovhassuk
E
az eddigiek
nesen a „Z
hely beli
E

Midőn
indult ama
nyolc száz
gyar parlia
lönben az e
nál hatalma
nem sokára
tett: ember
kerestünk é
halott fölött
állapotot né
mellett ily
templom le
többé magá
széthányt k
nos palotát
mentális hiá
teinek megf
fogja!

Es ezen
erejével elő
nek gyakran
gását jelez